

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 10. Reformationis articuli a Cæsare immutati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæc. XVI.
A.C. 1563.

idque potissimum fieret ob subsidia, a
quibus ex vetustissima consuetudine
Ecclesiastici non erant immunes ob
communem incolumitatem, quoniam
ea bona cum hoc onere devenerant in
illorum manus, Apostolica Sede con-
sentiente, & comprobante, si tamen
neglectis hisce rationibus ad sancien-
dum, atque approbandum hujusmodi
Decretum procederetur, mei Orato-
res, communicato cum Hispanis, Gal-
lisque consilio, solemniter ritu declara-
bunt, quod sibi non liceat illi consti-
tutioni assentiri, cum ea detrimentum
afferret sacri Imperii juribus, ut proin-
adversus perturbationes omnes inde
proventuras reclamare cogantur.

§. X.

*Reformationis articuli a Cæsare
immutati.*

Fallav. n. 14 Denique Imperator plura in ceteris
articulis immutabat, quo tamen
variationes menti sacræ Synodi admo-
dum consonæ erant, aut jam antea factæ
sunt, quippe Imperator in articulo ter-
tio, ubi in templis interdicebatur mol-
lior harmonia, optabat, ne cantus,
quem figuratum appellant, excludere-
tur, cum sæpe is ad pietatis sensum ex-
citet: insuper in quarto, & in postremo,
per quos vetabantur Principes violare
precl.

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

precibus, minisve libertatem Ecclesiarum in habendis electionibus, petiit idem Cæsar, ne Principes moderatas, & justas deprecationes interponere prohiberentur. Postea articulo octavo, in quo beneficiorum Dominis erat interdictum, ne plures, quam unum præsentarent, opposuit, quod potius in Ordinariorum, quibus jus conferendi competit, quam in Dominorum emolumentum cederet, si hi plures Clericos nominaverint, idcirco laudavit, quod Oratores sui petiissent, ut a Dominis singuli singulis vicibus nominentur, adeo, ut tunc, si primus haud censeretur idoneus, secundus nominaretur. Ceterum in nono articulo habebatur, [quod ibi, ubi Paræciarum proventus tenuiores essent, hi a Parochianis aut per decimas, aut collationes supplerentur: observabat autem Cæsar, quod in Germania id fieri non possit, cum ibi decimæ a Laicis, qui ab Ecclesia illas coemerunt, plerumque possideantur, & collationes adeo frequentes sint ad alias necessitates, ut novum hoc onus addi populis nequam posset, adeoque satius foret, si per aliquam beneficiorum conjunctionem illis consuleretur.

In decimo tertio auferebantur jura patronatus iis, qui ea non obtinebant titulo

Sæcul. XVI.
A. C. 1563. titulo foundationis, aut dotationis, eademque legitimis Scripturis non probarent: cum autem hujus articuli dispositione detrimentum inferretur pluribus antiquissimam possessionem obtinentibus, quamvis hi primæ possessionis literas temporum injuriis deperditas producere non possent, vel hoc jus etiam ex privilegiis, aut ex Cæsarum, aut aliorum Principum gratia obtinuissent, hinc Cæsar petebat, ut Oratores sui aliis Oratoribus se jungerent, atque efficerent, ut hic articulus deleteretur.

In vigesimo secundo cunctis Laicis, etiam Cæsari negabatur osculum Evangelii, & instructæ in pacis signum imaginis; verum hic Princeps opponebat, prudentius videri sibi, si Principes ad eas sacras functiones singulari quodam honorum, ac prærogativæ signo allicerentur. In eodem Articulo continebatur, quod Episcopi præcederent in quavis actione privata, & publica cunctos Laicos, cujuscunque status, eminentiæ, & administrationis forent. Ast Cæsar contendebant, id videri sibi potius depravationem, quam reparationem, cum superbiam, & non demissionem Ecclesiasticam spiraret: præsertim autem in Germania fieri posse negabat, ut veteres ritus mutarentur.

In

In vigesimo tertio præcipiebatur cunctis Episcopis, ut inviserent Diæceses suas, populique sumptus, atque expensas ad id suppeditarent. Verum affirmabat Cæsar, quod neutrum observari posset in Germania, ubi Præsules nolunt suas diæceses visitare sine magno comitatu, adeoque cum magno dispendio, nec ibidem ob eandem causam propter Diæcesium amplitudinem possunt eas integre invisere, quare sibi videri opportunius aiebat, si Episcopi suis sumptibus propinqua loca per se, remota autem per suos Archidiaconos invisere juberentur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

In trigesimo tertio observabat, apte consuli Ecclesiæ in decimis exigendis, sed esse retinendam indemnitate complurium Laicorum, qui justo titulo eas sibi acquisiverant.

Insuper Imperator discutiebat annotationes a suis Oratoribus factas, quarum plures approbabat, & quidem voluit, in primo capite sancendum esse, ut ex omni regione Cardinales eligerentur: in tertio autem petiit, ut sacra Psalmodia non præcipitanter, sed cunctatim recitaretur, ad captum, & pietatem composita, atque Ecclesiasticis venationes, ludi, & choreæ prohiberentur: in quadragesimo secundo autem voluit, ut multæ pecuniariæ in
pios

Sæcul. XVI. A. C. 1563. pius usus converterentur ab Ordinariis
in ipso delicti loco: denique Cæsar alias
 hujusmodi annotationes ratas habuit,
 & tandem suam epistolam absolvit, Ora-
 tores suos hortatus, ut ipsum de omnibus
 deinceps gerendis exacte certiosem red-
 derent, atque hac in re Franciæ Orato-
 res, qui cuncta ad suum Regem retu-
 lerunt, (*) imitarentur, antequam sua
 responsa Legatis redderent: hanc enim
 accurratam omnium communicatio-
 nem, inquit Cæsar, Principes se-
 vere, & quidem jure a suis Oratoribus
 exigunt, eo quod Legati tam exactam
 relationem præstent erga summum Pon-
 tificem, ut propterea accusarentur,
 perinde ac si Synodo libertatem adim-
 merent. (**)

§. XI.

(*) Addit Pallavicinus: *prout Cæsar ar-
 bitratur, tametsi falso, ut patet ex iis, quæ
 ipse Oratores rescripsere.*

(**) Hæc Continuator quidem ex Palla-
 vicino mutuabat, ex incuria tamen ea refert,
 tanquam a Cæsare dicta, quæ tamen nonnisi
 animadversio fuit a Pallavicino facta: hic e-
 nim ita ait: *Tam severe (Et jure quidem)
 Principes a suis Oratoribus exigebant antea-
 dentem illam communicationem, Et in agenda
 subjectionem, quæ si a Legatis exercebatur erga
 Pontificem, ab iis accusabatur, quasi Concilii
 servia*